

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Prælatorum Regularium potestas ad suos subditos absolvendos. parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Suar.
Sbortz.
aliquo cum
Meroll. 10.
3. disp. 7.
c. 6. n.
157.
b Henriq.
lib. 14. c.
19. sine in
comment.
lib. 6. ca.
14. n. 7. in
comment.
lib. O.
p. 2. de po-
rest. Episc.
alleg. 39.
n. 11.
d Sanch.
lib. 2. ma-
tr. dis. 40.
nu. 17.
e Infrag.
12. s. 2.
n. 39.
f Barb. de
potest. Ep.
p. 3. all. 54.
nu. 116.
Merol. T.
3. de lu-
cund. Vic.
d. 7. c. 6.
n. 408.
g Sanc. li.
3. matr.
d. 29. a
nu. 15.
Merol. l. c.
n. 133.
h Quar. v.
capit. Sede
vacante,
s. 2.
i Merolla
lo. cit.
nu. 410.
k Fagund.
c. Eccl. 25.

PER SEIPSOS, AUT PER VICARIUM, ad id specialiter deputandum.

9. Non potest Vicarius Episcopi, ut docent Suarius, a Sbortz, b alique cum Merolla sine speciali mandato absolvere a casibus, seu Censuris Pontificiis occultis concessis Episcopo, potest ex speciali delegatione, quia, sic Concilium requirit ibi: ad id specialiter deliter. *o* putandum. (Addit Henriq. c cui adherent alii, quos citat Barbosa, d non posse Episcopum hujusmodi potestatem absolventi) ut etiam dispensandi, &c. committere generaliter suo Vicario, sed tantum, quando casus occurrit: melius tamen posse docet Sanchez e) excepto casu hæresis, de quo mox, quia illud specialiter deputandum, verificatur; si deputetur specialis ille Vicarius ad absolvendum ab omnibus, &c.

An Vicarius Generalis possit absolvere, ut, & dispensare in casibus, in quibus potest Episcopus ratione concessionis, & impedimenti recurrenti ad Pontificem dicam infra. f

10. Sed per hanc occasionem quæres; An possit g idem Vicarius Episcopi absolvere a casibus, quos sibi reservavit suus idem Episcopus.

Respondeo. Barbosa h citans Sbrox, Ugolinum, Rebuffum, ait, non posse ex generali concessione Vicariatus; nam ex generali concessione non veniunt ea, quæ speciali indigent expressione: Poterit ergo ex concessione speciali. Hæc est doctrina solidæ praxis; Cæterum an ex doctrina illa Sanchez, i & aliorum dicentium, absolutè Vicarium Episcopi posse sine speciali mandato audire Confessiones omnium de Diocesi, & concedere aliis licentiam audiendi, videatur colligi, simili modo posse casus dictos reservatos absolvere, aliis decernendum reh Quar. v. linquo.

Illud scito, Episcopum hanc, ut, & similes potestates specialiter suo Vicario concedendas, non solum legitime illas ipsi tribuere, eam, vel eas specialiter exprimendo, verum etiam exprimendo aliquam ex his, & deinde apponendo clausulam generalem pro cæteris: ut in simili adnotavit Quaranta, k & Merolla l cum aliis.

IDEM IN HÆRESIS CRIMINE, &c. l. 8. c. 11. n. 36.

Tridentinum, propter gravitatem criminis Hæresis, disponit, ut illa, si externa sit, & occulta, absolvi quidem in foro conscientie possit ab Episcopo, sed, vel immediatè ab ipso, vel mediatè, dando alicui Sacerdoti potestatem, solum, quando casus occurrerit, non verò generaliter. Hunc esse sensum verborum Concilii pluribus probat Fagundez. m

Nil præterea hic explicandum occurrit, nisi fortè recolere, hanc Episcopi potestatem non fuisse, nec esse per Bullam Cœnæ Domini, vel revocatam, vel limitatam esse probabilissimum, ut nos alibi probavimus.

IN FORO CONSCIENTIÆ.

Non ergo hæc Absolutio ab Episcopo per se, vel per alium collata delinquenti occulto, impedit, ne idem delinquens possit accusari, capi, damnari in foro externo. Verum, ut hæc, & quid importet, hujusmodi clausula (In foro Conscientiæ) distinctius noscas, vide, quæ paulò post n dicam.

CAPUT XI.

De Delegatione facta Regularibus ad absolvendos casus, & excommunicationes reservatas.

Duplex Delegatio facta est Regularibus circa prædicta, altera Prælati ad absolvendos suos subditos, altera iisdem, vel cæteris Confessariis Regularibus ad absolvendos Sæculares. De utraque separatim.

§. I.

Prælatorum Regularium potestas ad suos subditos absolvendos.

Variæ varia congeriunt in hanc rem. Ego sequor Suar. o Peyrinum, p ac 8. c. 2. Leandrum, q saltem probabiliter asserentes n. 33. Prælatos Regulares Mendicantium, eorumque Privilegia participantem, id est, Generalem, Provincialem, Superioresque locales (nisi quid obstat mox afferendum num. 6.) posse

absolvere subditos suos, Quam concessio-
nem competere Regularibus Prælati idem
Auctor probat, tum de jure, quia in hoc ha-
bent dicti Prælati Episcopalem Jurisdictionem
in suos, tum ex privilegio concessio Præ-
latis Dominicanorum, ut hac potestate Tri-
dentini gauderent. De occultis ergo mihi
certum est, at de publicis non est ita mihi
certum.

10. Nihilominus satis eidem mihi proba-
bile videtur, posse etiam de publicis; semper
intellige pro foro tantum conscientia. Pri-
mò, quia absolutè, & non cum limitatione
publici, vel occulti loquuntur Privilegia.

*a Peyr. T. 2. in Con-
st. 4. Sisti.
4. n. 15.* Secundò, quia Julius II. apud Peyrinum
declarat, non obstante Bulla Cœnæ (de cu-
jus reservationibus dubitari poterat) Pri-
vilegiatos Regulares posse in perpetuum ab-
solvere suos ab omnibus in ea contentis, ac
si Bulla prædicta Cœnæ non esset facta, nec
fieret. Sed tunc (nimirum, si hæc Bulla facta
non esset) etiam publica potuissent, ergo. &
nunc

Tertiò, quia Doctores in multis æqui-
parant Privilegium Bullæ Cruciatæ cum hoc
privilegio Mendicantium. Sed ex privilegio
Cruciatæ absolvuntur, saltem semel, casus
reservari etiam publici, ut *e. 13. nu. 1.* dice-
mus, ergo, &c.

*b Leand.
d. 15. de
excomm.
sequ. 73.* Quarta, quia Privilegium Martini V. sic
habet apud Leandr. *b* de Priori Sancti Be-
nedicti, & consequenter de participantibus
in Privilegiis.

Ut ipse in foro Conscientia possit absolvere Mo-
nachos ab omni excommunicatione, etiam si
talis esset, quam ipse Summus Pontifex reser-
vare consuevit; Et cum in omni irregula-
ritate, etiam in illis casibus, in quibus Papa
sibi vicem reservat, in morte videlicet, Et in
membrorum truncatione, Et enormi san-
guinis effusione, valent dispensare, dum ta-
men aliquod horum trium non sit noto-
rium.

Hæc Martinus V. Si ergo excipit, quo ad
notoria, solum Irregularitatem contractam
ex his tribus, Morte, Truncatione, Effusione,
non autem aliquid excipit ex absolutione ex-
communicationum, clare sequitur, ex vi hu-
jus privilegii, etiam publica reservata Ponti-
fici, posse à dictis absolvi.

11. Meritò ergo Tamburinus modò *num.*
5. dixit, à prædictis Prælati posse absolvi

publicos percussores Clerici. Merito item
modo *num.* 4. Leand. voluit, à dictis Prælati
posse absolvi suum subditum per sententiam
particularem excommunicatum, satisfacta
parte. At profectò tunc excommunicatio
publica est, Meritò denique Suarez & alii que, *c* Suarez
absolutè nihil distinguentes de occultis, vel *liquet*
publicis, docuerunt, posse ejusmodi Prælatos *cc.*
absolvere suos ab omnibus, etiam Cœnæ
Domini, &c.

CIRCA HÆRESIM.

12. Quamvis etiam hodie nonnulli con-
cedant, Prælatos Mendicantium, & eorum
privilegia participantium posse ab Hæresi,
saltem, quando est occulta, suos subditos
absolvere; nihilominus quid tandem in praxi
amplectendum sit, incipiendo à Societate,
mox intelliges.

P. N. Generalis ex auctoritate, qua pollet
communicandi, vel restringendi Privilegia
nostro Ordini concessa, prohibet, *d* ne à Re- *d In Co*
ctoribus, vel Præpositis absolvatur pecca- *privileg*
tum hæresis, unde multò magis ne absolvatur *V. Alp*
peccatum relapsus in illam, & Apostasiæ ab *lat.*
Ecclesia, commissum à nostris: Provinciali-
bus verò concedit, ut ab illis solum absolvantur
dicta peccata in casu magnæ distantia
Generalis, idque sub onere, quo Pœnitens
obligetur, sive per se, sive (salvo sigillo) per
ipsum Provinciale, se coram Generali præ-
sentare. Id jam olim erat: Verum hodie, ne
Provincialis quidem potest suos subditos ab-
solvere ab hæresi, vel ejus relapsu in locis,
Sacrae Inquisitioni Hispaniæ subjectis. Ratio
est, quia hanc potestatem à se e abdicavit *e Cong*
Nostr. Pat. Generalis, ut item Congregatio *Gen. in*
Generalis V. accedente Pontificis Summi au- *Consi-*
thoritate. Lege Castropal. *f* & Decretum hac *mibi p*
dere dictæ V. Congregationis. *f* Castropal.

13. Dixi (*Quamvis occultis.*) Nam id mi-
hi indicat Revocatio facta à Summo Ponti-
fice per Breve, cujus meminit dictum Decre-
tum, & quam revocationem accepit Congre-
gatio Generalis, hoc est, tota Societas.
Cum enim Pontifex revocaverit, per dictum
Breve, privilegia, quæ Pontifices concesserant
Societati circa Absolutionem hæresis,
& circa lectionem librorum prohibitorum,
quia privilegia illa comprehendebant sine
dubio Absolutionem hæresis occultæ, di-
cendum

cendum est, hanc fuisse revocam. Et nota obiter, id etiam esse in ordine ad externos, omnis enim potestas absolvendæ hæresis juxta prædicta, a nobis ablata est.

14. Alios Religiosos in iisdem locis, Hispanicæ Inquisitioni subjectis, non habere potestatem absolvendi suos subditos ab hæresi, discretè tandem docet Leandr. mox citandus. Et quidem hodie, multò magis, ita dicendum est post declarationem Innocentii X. 23. Maji 1656. publicata hic Panormi per edictum Inquisitorum 15. Februarii 1657. Ubi verò Hispanica Inquisitio non adest, concedit potestatem prædictam idem Leandr. an probabiliter, tunc decernes, quando rationes, hinc inde probantes, apud Dianam a legeris, ut item apud Amadæum, b & plenius apud eundem Leandrum. c

CONFESSARIUS REGULARIS IN ordine ad suum Superiorem.

15. Diximus aliquam superius, d Confessariis Regularium, non eo ipso, quod ipsi deputantur Confessarii, concedi potestatem absolvendi Religiosos, sive à reservatis Pontifici, sive à reservatis in tali Religione. Quæro jam nunc, an dictus Confessarius Ordinarius pro Regularibus subditis Deputatus, possit aliquando absolvere ipsum Superiorem à dictis casibus reservatis?

16. Respondeo, Ut ex radice habeatur hæc resolutio, præmitte, Superiorem, seu Prælatum Regularem posse eligere sibi pro suo Confessario Sacerdotem, quem voluerit, etiam non subditum, etiam non Religiosum, etiam non Approbatum ab Ordinario, & ab eo absolvi à non reservatis, ut patet ex c. Finali de Penitentia, & remiss. Sicut enim ipse potest suis subditis quemcumque ex dictis concedere, ita, & sibi, ne scilicet peioris ipse sit conditionis. Ita Pasqualigus, e Tamburinus, f Pellizzarius, g qui ultimus id limitat pro Jesuitis in ordine ad suos, & in Prælati Regularibus exemptis in ordine ad Moniales; adfunt enim peculiare dispositiones Pontificum apud ipsum legendæ, ne Jesuitus Superior eligere possit pro suo Confessario non approbatum ab Ordinario, & ne dicti Prælati concedant Monialibus Confessarium, pari modo ab Ordinario non approbatum.

Tamburinus de Sacramentis.

17. Hoc posito. Respondeo, ac Dico Primò, in Religionibus, in quibus non sit aliqua legitima restrictio, Confessarios Ordinarios Domus Religiosæ posse absolvere b h Quintam ipsum Superiorem ab omnibus, à quibus na. de poen. dicti Confessarii possunt alios Religiosos, singul. 23. atque ad eò ab omnibus non reservatis. Patet, Fagund. id ex cap. dicto Finali, & ne ipse Superior sit Eccl. prac. aliis deterioris conditionis. 4. l. 1. c. 9.

18. Dico secundò. Propter eandem rationes Superior, quicquid potest concedere pro aliis, potest pro i seipso, si pariter nulla restrictio ipsi legitime sit facta. Quare n. c. & potest delegare Confessario suo potestatem, ut absolvat ipsum Superiorem à reservatis, à quibus ipse Superior potest pro aliis delegare. i Idem.

19. Dico tertio. In nostra Societate (nam in aliis Religionibus consultat quisque Ordinationes suas) nequaquam procedere doctrinam præcedenti dicto traditam, Hinc Rector v. gr. nostri Collegii potest quidem delegare Confessarium, ut is absolvat ceteros subditos ipsius à reservatis, non verò, ut absolvat ab iisdem ipsum Rectorem. Ratio est expressa limitatio in jure k nostro. A k In nost. reservatis, dixi, nam à non reservatis posse delegare, l certum est. 6. n. 6.

20. Et quidem olim, si Rector, seu Superior localis noster in casum reservatum inciderebat, absolvebatur à Confessario Ordinario cum onere se præsentandi Provinciali. Quod si ipse Provincialis inciderebat, absolvebatur ab eodem Confessario Ordinario cum onere se præsentandi ei, qui ad hunc finem à Generali esset destinatus, ut haberetur in eadem ordinatione, quam etiam refert Quintanad. m

21. Nunc verò (quia id durum certè tana. to. erat) jam adhibitur est planius remedium, quo scilicet dictis Superioribus designatus est à Congregatione n Generali Confessarius n Congreg. in casu, quo ipsi inciderent in reservata. De- 8. Can. 6. signatus autem est his verbis: & 8.

Facultas absolvendi à reservatis Superiores locales, si quando (quod Deus avertat) in aliquem incidere, committatur liberè uni ex Confessariis Collegii, vel Domus à Provinciali designando. Denique similis facultas absolvendi Provinciale ejus socio absolutè concedatur.

22. Hactenus Octava Congregatio, Juniperus

2 Junip. de niperus a autem ait, prædictam concessio-
nem eligendi Confessarium quemcumque
serv. p. 1. voluerit Superioribus factam, quia est ex jure
d. 8. q. 2. Pontificio dicto c. Finali, non posse ab aliquo
c. 3. nu. 20. restringi. Ex quo Juniperi dicto sequeretur,
restringentem numero præcedentem allatam
irritam esse. Sed certè dictum Juniperi non
valet in Societate, in qua omnia Privilegia
nobis sunt communicanda à Rev. Patre
Generali, etiam illa, quæ continentur in jure
communi, quia Gregorius XIII. b de om-
XIII. in nibus omninò facultatibus edicit, ne per-
comp. pri- sonæ Societatis, possint illis uti, nisi de
vil. Soc. V. Generalis licentia, & habes apud Sua-
commu- rium, c qui Prælati inferioribus aliarum
nic. 8. 5. Religionum concedit posse dispensare in
c Suar. To. quibusdam, præceptis Ecclesiæ suos subdi-
4. de Relig. tos (quod certè ipsis Prælati convenit ex
tr. 10. l. 10. jure communi) ac non Prælati inferioribus
c. 5. Et ibi Societatis; nisi, ut dictum est, illis à
tr. 8. l. 2. Patre Generali fiat ejusmodi potestatis com-
c. 14. nu. municatio. Consultius ergo fecisset Juni-
15. perus, si Societatem ab illa doctrina excepit
d Delug. l. set, ut excepit Delugo, d Bardi, e Pelliz. alias
4. Respon. verò Religiones remisisset ad dispositiones
moral. d. luas.

23. Dico denique quartò, sine solido fun-
e Bardi. in damento Quintanad. g dixisse. Superiores
selekt. l. 6. prædictos Societatis solum pro reservatis
qu. 19. commissis occasione sui muneris, seu, ut Su-
n. 9. perior est, non posse sibi Confessarium eli-
f Pelliz. gere, sed pro cæteris posse. sine solido, in-
tr. 6. c. 1. quam, fundamento: innitur enim in quadam
n. 63. Et privata Epistola R. Pat. Claudii Generalis,
tr. 8. c. 1. sic, ut is Auctor putat, declarantis. Sed certè
nu. 71. P. Claudius, nec clare loquitur, ut ex ipsis
g Quinta- Epistolæ verbis, quæ idem Quintanad. l. c.
na. de poen. assert, cognoscere poteris, nec per privatum
singul. 23. responsum judicandus est P. Claudius vo-
n. 5. luisse ferre legem universalem de re tanti
momenti, & de qua tanta ratio habetur in
Societate.

Quæres, Possitne Rector v. g. qui est in
sine sui regiminis, dare facultatem absolvendi
à reservatis suo subdito, & deinde, regimine
abdicato, absolvi à dicto olim subdito suo à
reservatis, fortè commissis in tempore, vel
post tempus, quo regebat?

h Delugo Respondeo, Id universaliter de omnibus
de poen. Superioribus exagitat Delugo, h quæ res,
d. 19. a cum rara sit, sufficit hunc tibi Doctorem
nu. 4. indicasse.

CIRCA NOVITIOS.

Satis explicui suprà c. à nu. 5. quisnam
absolvere valeat Novitios à reservatis: quæ
ergo in hoc argumentum cadunt, illinc pete.

CIRCA ITER AGENTES.

24. De hac re in universum egi in Trac.
de Approbat. Confessar. & videri potest Suar.
i Quare illud dumtaxat, quod in hunc lo-
cum remisi, de quodam peculiari jure nostræ
Societatis superest explicandum.

CIRCA ITER AGENTES
in Societate.

25. Habe, in ipsa fronte hujus argumenti
jura Ordinationis nostræ hac dere sic dil-
ponentis.

26. De iter agentibus (ait) quando ad aliquem
Societatis locum diverunt, potest à reservatis
Ordinarius loci illius Confessor absolvere, aut,
si is haberi non possit, quilibet alius Societatis
Sacerdos approbatus, aut, si is quoque desit, etiam
externus.

27. In omnibus tamen his casibus cum one-
re, & obligatione, ut se sistant postmodum Su-
periori suo, ad quem ituri, vel redituri sunt,
eique, aut alteri de ejus licentia confitean-
tur. k

28. Si verò accidat ut aliquis tanquam hos-
pes sit in aliquo Collegio, diu tamen ibi moratu-
rus (puta spatio unius, aut alterius circiter men-
sis) si eo tempore in casum aliquem reservatum
incideret, poterit, ac debet absolvi à Superiore
illius loci, in quo est, vel de ejus licentia, tan-
quam si proprius esset ejus subditus, sine obliga-
tione sistendi se Superiori ejus loci, ad quem pro-
priè pertinet.

29. Hactenus Ordinatio. De qua multa
Suarez l aliiq. Tu breviter nota Primò,
obligationem esse, ut iterum confitearis
peccata illa reservata, ut habet Ordinatio
numer. 27. allata. Neque obstat non posse
obligari quempiam ad confitenda bis eadem
peccata, non obstat, inquam, quia ad hoc re-
spondent variis modis prædicti Doctores, sed
planior est illa responsio, quæ affert ex R. V. q. 1.
Pat. Mutio Generali, Delugo, non posse qui-
dem ab alio obligari quempiam ad iteratam

Con-

Confessionem ejusdem peccati, sed postea se ipsum ad illam obligare, ut fit in casu nostro, in quo ipsemet poenitens se obligat, & quidem voluntariè; cum enim ipsi offeratur commoditas illius absolutionis, ea lege, ut voluntariè acceptet iterum idem peccatum confiteri; si ipse, ut ea commoditate fruatur, acceptet, voluntariè acceptat. Lege id apud

a Delug. l. Delugo § 1. c. latius.

c. n. 110. 30. Nota Secundò, etiam si Confessarius hunc poenitentem non admoneat de hac obligatione, ipsummet tamen, accedendo ad talem Confessionem, illaque fruendo, obligationem acceptare. Unde semper obligatur sub mortali (est enim res gravissima) illam ponere.

31. Nota tertio, prædictum Pat. Mutium explicasse apud Delugo l. c. non esse Societatis mentem, eam facultatem dare, quando subditus ex industria, eo ipso sine facit iter, aut alias iter facturus, ex industria Confessionem differt, ut possit in ipso itinere absolvi, Addit, nec posse etiam in itinere adire externos, cum adsunt proprii.

32. Nota quarto, hæc dicta esse de casibus reservatis. Quare, si dictus Poenitens iter agens, servando Ordinationem prædictam, confiteatur alia non reservata, non habet dictam obligationem resistendi Superiori, nec iterum ea non reservata confitendi, quia, quoad non reservata, non limitatur, ut dicitur Absolutio cum dicto onere.

33. Nota quinto, Castrop. c. qui etiam citat Suar. asserere, se propendere ad dicendum, nostrum, qui iter agit, quando moratur, etiam per breve tempus, ubi adest Confessor Ordinarius Collegii, in quo ipse moratur, non posse Absolutionem obtinere à suo socio, quamvis hic forte esset Confessor Ordinarius Collegii iter agentis. Ratio est, quia prædicta nostra Ordinatio allata n. 28. præscribit, ut hospes absolvatur à Confessario Domus, quando is hospes in ea domo commoratur, etiam pro brevi tempore. Licet ergo (ait Castropalaus) consuetudo obtinuerit, posse à tali socio absolvi alios Religiosos iter agentes, non tamen poterit Religiosus noster. Hæc ille. Scio Quintanadv. à concedere posse, sed prædictam rationem nequam solvit.

34. Dices pro Quintanad. e stare duo

responsa Nost. Pat. Generalis, Ecce illa Primum. Si nullus sit inter eos (iter agentes) reliquorum Superior, & non nisi ad breve tempus v. g. octo dierum in alieno: Collegio moraturi sunt, possunt confiteri, vel Superiori illius loci, vel Ordinario illius, vel ei, cui ex nostris in itinere confitebantur. Lug. Prov. 1579.

Alterum. Quando duo Sacerdotes simul mittuntur foras, debent sibi in vicem confiteri, nec possunt alteri, etiam de nostris in itinere forsitan occurrenti. Si per Collegium aliquod transeant, in eoque quiescant aliquot diebus, potest etiam unus alteri confiteri, licet non debeat. C. Tolet. 1628.

35. Respondeo, Hæc responsa particularia, nec nobis authentica, non posse prævalere supra Ordinationem publicam, & authenticam, sed juxta hanc debere illa reformari.

36. Petes, si prædictus in itinere absolutus à reservatis, deinde legitimum suum Superiorem, sive per se, sive per alium conveniret, & patefaceret reservatum in genere, reciperetque poenitentiam, vel remedia pro ut Superiori visum fuerit, sed obtineret remissionem obligationis iterum peccatum illud confitendi, securusne esset poenitens recipiendo ejusmodi remissionem, & Superior illam concedendo? Ratio dubitandi est, quia Ordinatio num. 27. allata præscribit iteratam Confessionem, quam hic poenitens in prædicto casu non ponit.

37. Respondeo, Quamvis id apud neminem legerim; puto tamen utrumque securum fore. Nam poenitens jam fuerat in itinere directè absolutus ab illis peccatis, & ex alio capite jam legitimus Superior remittit illi liberè eam obligationem iterum confitendi. Ipse autem Superior securus item erit, quia ejusmodi tota causa ad ipsum pertinet. Quare poterit prudenter judicare sic sufficienter Ordinationi satisfactum esse. Ita, inquam, puto, salvo meliori judicio, cui libenter me subjicio.

38. Denique habe hinc, & illud f. Ref. & In prad. Responf. ponsum ad iter facientes pertinens. Si inter eos (inquit) qui iter faciunt, sit V. Confess. Ordinarius eorum Superior v. g. Rector, Pro- §. 6. nu. 1. vincialis, potest in alieno Collegio audire & 6. suorum subditorum Confessiones, si velit.